Entstehungsort unbestimmt, 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35481
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

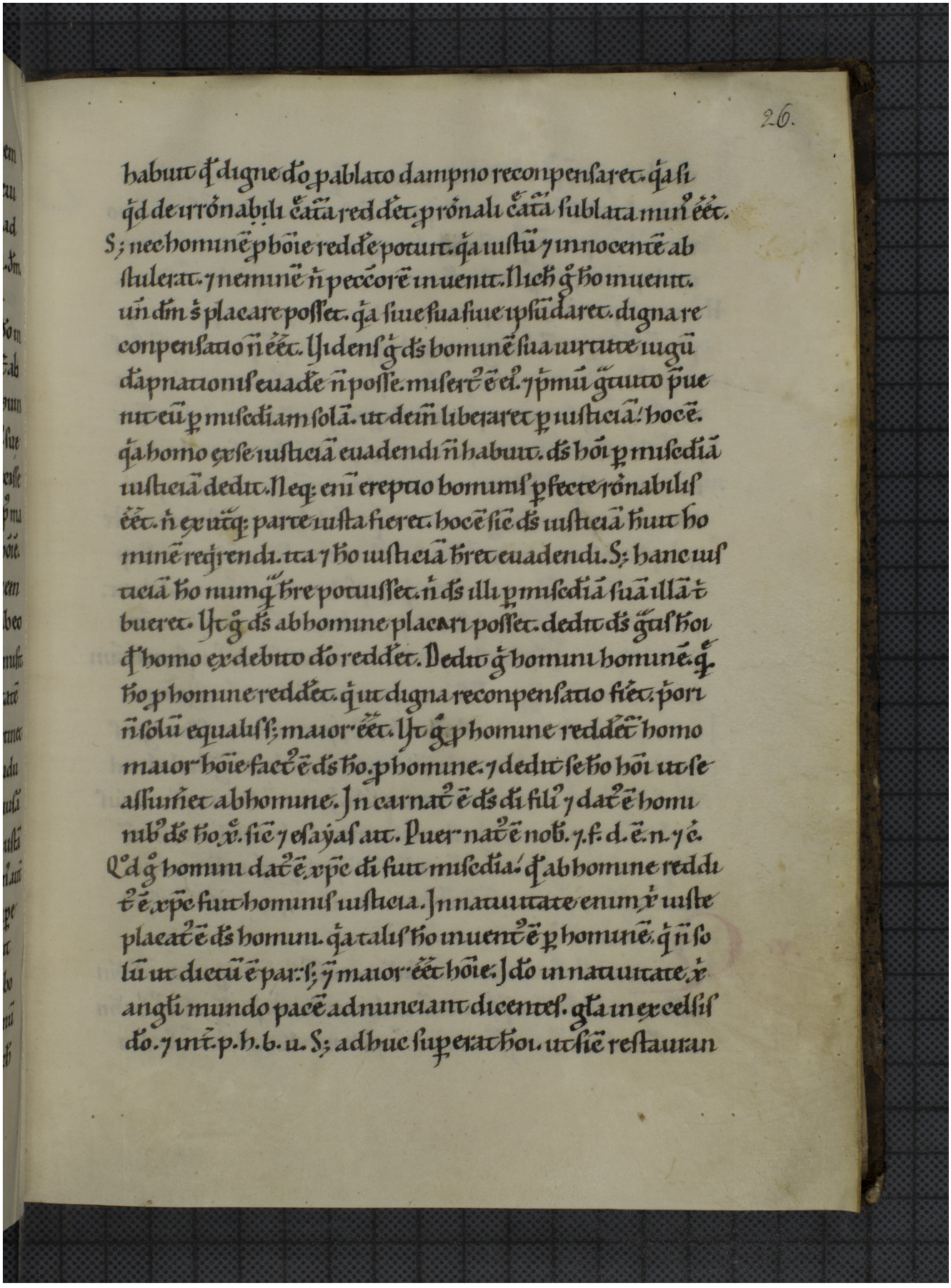

26.

habuit q̄ digne d̄o pablato dampno reconpensaret. q̄a si
q̄d de irr̄onabili ēt̄a redd̄et. p̄r̄onali ēt̄a sublata mu̅ ēēt.
S; nec homin̄ē p̄ hōie redd̄e potuit. q̄a iust̄ū ⁊ innocent̄ē ab
stulerat. ⁊ nemin̄ē n̄ pecc̄or̄ē inuenit. Vnde g̾ ho inuenit.
un̄ d̄m s̄ placare posset. q̄a siue sua siue ip̄ius daret. digna re
conpensatio n̄ ēēt. Vnde s̄ g̾ d̄s homin̄ē sua iustitie iugū
dap̄nationis euadē n̄ posse. miser⁹ē ei. ⁊ p̄ mū gratuito p̄ue
nit eū p̄ misericordiam sol̄ā. ut deū n̄ liberaret p̄ iustic̄iā. hoc̄ē.
q̄a homo ex se iustic̄iā euadendi n̄ habuit. d̄s hōi p̄ misericordiā
iustic̄iā dedit. Vnde q; enī erepto hominis p̄fecte r̄onabilis
ēēt. n̄ ex utr̄aq; parte iusta fieret. hoc̄ē sic̄ d̄s iustic̄iā suā hom
inē req̄rendi. tta ⁊ ho iustic̄iā sibi ret euadendi. S; hanc iust
ic̄iā ho numq̄ sibi re potuisset. n̄ d̄s illi p̄ misericordiā suā illā ⁊
bueret. Vt g̾ d̄s ab homine placari posset. dedit d̄s g̾ius hoi
q̄ homo ex debito d̄o redd̄et. Dedit g̾ homini hominē. q̄.
ho p̄ homine redd̄et. q̄ut digna reconpensatio fieret. p̄ori
n̄ solū equalis s; maior ēēt. Vt g̾ p̄ homine redd̄et homo
maior hōie fact⁹ē d̄s ho. p̄ homine. ⁊ dedit se ho hōi ut se
assumeret ab homine. In carnat⁹ē d̄s di filiꝰ ⁊ dat⁹ē homi
nib⁹ d̄s ho x̄. sic̄ ⁊ esaias ait. Puer nat⁹ē nob. ⁊ f. d. ē. n. ⁊ c.
Q̄d g̾ homini dat⁹ē x̄pc di fuit misericordia. q̄ ab homine reddi
t⁹ē x̄pc fuit hominis iustic̄ia. In natiuitate enim x̄ iuste
placat⁹ē d̄s homini. q̄a talis ho inuent⁹ē p̄ hominē. q̄ n̄ so
lū ut dictū ē par. s; ⁊ maior ēēt hōie. Ido in natiuitate x̄
angli mundo pacē adnunciant dicentes. gl̄a in excelsis
d̄o. ⁊ int̄. p. h. b. u. S; adhuc sup̄erat hoi. ut sic̄ restauran